

Det Anarkistiska Biblioteket

Revolutionens helgdag

Ragnar Johanson

Ragnar Johanson
Revolutionens helgdag
1916

Allarm maj 1916

sv.anarchistlibraries.net

1916

Åter igen är det första maj!

Åter igen skall hoppet tändas, blicken vidgas och slappande muskler spänns för att söka störta det system, vars hela, fasaväckande orättvisa så klart belyses av majdagens varma solstrålar. Vilka stora minnen, vilken storm av frihetskänslor, väcka icke denna dag. Omedvetet har första maj blivit den internationella arbetarerörelsens helgdag. Detta har sina naturliga orsaker i vårens ankomst, löftets årstid, de oanade förhoppningar som ställes på den kommande sommaren, ljusets tid! Då synes redan brodden av den revolutionära såden, många gånger glest kanske, för närvarande kanske intet, åtminstone i Europa, men sådden finnes där, den ökas och förtätas år efter år, och till slut skall vi se: Vårbrodd, detta säger oss första maj. Låt oss ändra programmet för den dagen i överensstämmelse med vårt revolutionära handlande.

Första maj, har under de senaste åren före krigets utbrott i Europa, urartat till en intetsägande paraddag. Från början motsågs första maj-dagens annalkande med bävan från kapitalisternas sida, man kände på sig att solen, luften, ljuset, kunde ha förmågan att väcka hat och trots, man var medveten om att där fanns, verkliga orsaker därför och bävade.

Arbetarna slogos förbittrat för att få denna dag som sin egen helgdag, och knappast i något annat fall har direkt aktion använts i så stor utsträckning som vad det gäller rätten till första maj-firandet.

Det blev en verklig mönstringsdag som ingav mod och förtröstan till arbetaren och farhågor för arbetsgivarne och kapitalistklassen. Men som sagt den urartade sig mer och mer, och blev en paraddag, en politisk rapportdag för "arbetarepolitik", blev schablonmässiga och därmed var det slut med dess verkliga betydelse. De sista årens första maj-firande har också att uppvisa det värsta vålds- och polisförtryck som kan tänkas i t. ex. Sverige, Norge och Danmark samt i Tyskland och andra mer och mindre socialdemokratiska länder. Motståndarklassen glades däråt.

Den amerikansk-födde arbetaren har ej tillnärmelsevis hyst denna storartade känsla av att äga en arbetarerörelsens internationella helgdag, som bekant så kan ej Amerikas "Labor Day" i ringaste mån jämföras med första maj i den övriga världen.

Men framtiden kommer nog att visa att vi även här, förr eller senare, skall skapa en egen dag av första maj! MEN då, icke en den meningslösa demonstrationsdagen, utan en verklig revolutionens helgdag, med handling och arbete för våra stora sak, med verklig vårbrodd! Låt oss göra den dagen till vår dag, låt oss den dagen lägga de hörnstenar av tillförlit och entusiasm som äro de viktigaste i vår kamp-position - oss handla med tillförsikt och dådkraft, såsom det anstår revolutionen att handla på revolutionens helgdag.

Låt vidare den dagen bli en minnesdag för alla de kämpar av arbetareklassen som fallit på barrikaden, för vår stora sak icke därmed menat, att vi skulle falla i dådlös sorg, över förlusten - nej, men låt minnet därav tända hatets låga, som gemensamt i alla länder samlar sig till ett offantligt maj-bål, som värmer och inspirerar till att med förnyade krafter taga vid var våra fallna kamrater slutat. Tänk på alla de som nu försmäktas i fängelserna för vår frihetsidé! Icke därför att vi anse dem som martyrer vars minne bör ihågkommas och tillbedjas - Nej - Men därför att de handlat i vårt intresse och därför att det visar att vi ännu sakna den solidaritet som är nödvändig för att rycka dem undan det modärna klassamhällets pinohelveten. Det är en skamfläck och ett svaghetsbevis detta, att gång efter annan se kamrater ryckas bort ur våra leder, för att av kapitalistklassen användas som gisslan, på vilka de utgjuta sin djävulska hämndkänsla.

Samla minnet av alla dessa orättvisor, låt dem passera revy för edra blickar kamrater, lär er att hata ett dylikt system, men att älska en klass och en kamp, vars kämpar äro villiga att offra allt för detta systems raserande! Sänd även en tanke till de miljoner av vår klass som kanske mot sin vilja i dag "Första Maj" tvingats, av makten vars styrka de underskattat, att beväpnade på befallning taga livet av varandra. Låt oss komma överens om att göra denna dag till vad den från början har varit och vad den bör vara, en den internationella revolutionsrörelsens helgdag!

Fram för en handlingens Första Maj! Leve revolutionen!